

30Si61 / 2019

15.02.2019

Okresní soud v České Lípě
Děčínská 390
470 52 Česká Lípa
IČ: 00024821

Žádost o poskytnutí informací dle Zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žádám tímto dle Zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o zaslání vydaného rozsudku k případu vedenému u Okresního soudu v České Lípě pod spisovou značkou 17T 156/2016.

Prosím o zaslání dokumentu do mé datové schránky ID [REDACTED]

Předem děkuji a přeji hezký den

Viděl - k vyřízení : *Jiří Rochůlek*

V České Lípě dne 18.2.2019
Předseda okr. soudu

J

Dobrý den,
v příloze zasílám žádost o poskytnutí informací dle Zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

S pozdravem

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 7780 / 2019 Ev. číslo: 78295c06-0989-4d8a-883d-7d0f86f40a35
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 649169364
 Věc: Žádost o poskytnutí informací dle Zákona 106/1999 SB.

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 15.02.2019 11:23:24 **Odesláno do DS dne:** 15.02.2019 11:23:23

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:

Sp.zn. příjemce: 17T 156/2016 Sp.zn. odesílatele:

Lhůta končí: K rukám: Ne

Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2

Sériové číslo certifikátu: [redacted] Platnost: 19.12.2018 - 08.01.2020

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 15.02.2019 11:23:23)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 15.02.2019 10:52:31

Datum a čas autom. ověření: 15.02.2019 11:34:06

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Žádost o poskytnutí informací.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
2		Textová zpráva.PDF										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 15.02.2019 11:34:06 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=neřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=neřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 61/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 27. února 2019

ŽADATELKA:

Vážená

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 15.02.2019, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě ve věci 17 T 156/2016.

příloha: 1x

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková v. r.

místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 27. března 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Navrátilové a přísedících Marcely Šamšové a Ludmily Krotilové t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

uznává se vinným, že

1.
dne 23. 7. 2012 v [REDACTED] okres [REDACTED] [REDACTED] v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch, jako realitní makléř společnosti M & M reality holding, a. s. zprostředkoval uzavření smlouvy o převodu členských práv a povinností v Družstvu [REDACTED] [REDACTED] mezi převodcem [REDACTED] a nabyvatelem [REDACTED] týkající se družstevní bytové jednotky č. [REDACTED] nacházející se v budově č. p. [REDACTED] včetně spoluvlastnických podílů ve výši 490/1000 ke společným částem domu č. p. [REDACTED] a st. p. č. [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED] u [REDACTED] na základě které se [REDACTED] zavázal uhradit bezhotovostním převodem ve prospěch bankovního účtu společnosti M & M reality holding, a. s. č. 43-1562650237/0100 částku 460.000,- Kč, přičemž z této částky měla být společností M & M reality holding, a. s. částka 386.000,- Kč použita na úhradu závazků převodce [REDACTED] vůči jeho věřitelům a částka 74.000,- Kč převedena na bankovní účet [REDACTED] a ačkoliv věděl, že nebyl od klientů oprávněn přebírat jakékoliv finanční částky, převzal v rozporu s výše uvedenou dohodou od nabyvatele [REDACTED] v hotovosti finanční částku ve výši celkem 460.000,- Kč s tím, že částku předá odpovědnému zástupci společnosti M & M reality holding, a. s, přičemž následně na bankovní účet [REDACTED] složil pouze částku ve výši 74.000,- Kč a zbytek částky ve výši 386.000,- Kč si ponechal pro svou vlastní potřebu,

2.

dne 2. 12. 2013 v Novém Boru, okres Česká Lípa, v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch, jako realitní makléř společnosti M & M reality holding, a. s., zprostředkoval uzavření smlouvy o depozitní úschově mezi složiteli [REDACTED] a [REDACTED] a [REDACTED] a [REDACTED] a správcem vkladu společností M & M reality holding, a. s., na základě které se jmenovaní zavázali uhradit na bankovní účet společnosti M & M reality holding, a. s. č. 43-1562650237/0100 částku v celkové výši 500.000,- Kč za převod členských práv a povinností v Okresním stavebním bytovém družstvu Česká Lípa nabyvatelům [REDACTED] a [REDACTED] týkající se družstevní bytové jednotky č. [REDACTED] nacházející se v budově č. p. [REDACTED] včetně spoluvlastnických podílů ve výši 564/11632 ke společným částem domu č. p. [REDACTED] a p. č. [REDACTED] v katastrálním území Česká Lípa, a ačkoliv věděl, že nebyl společností M & M reality holding, a. s. zmocněn k přebírání jakýchkoliv finančních částek, v rozporu s výše uvedenou dohodou, přesvědčil [REDACTED] aby mu výše uvedenou částku namísto převodu na bankovní účet uhradila v hotovosti, když mu následně [REDACTED] v domnění, že jedná s oprávněným zástupcem společnosti M & M reality holding, a. s., dne 2. 12. 2012 předala částku 100.000,- Kč, dne 12. 12. 2013 částku 150.000,- Kč, dne 19. 12. 2013 částku 125.000,- Kč a dne 4. 2. 2014 předala částku ve výši 125.000,- Kč v hotovosti, společnost M & M reality holding, a. s. o převzetí uvedených finančních částek neinformoval a částky použil pro svou vlastní potřebu, čímž způsobil poškozené M & M reality holding, a. s., IČ 27487768, se sídlem Praha 1, Krakovská 583/9, škodu ve výši 500.000,-Kč,

t e d y

ad 1)

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a činem způsobil větší škodu,

ad 2)

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a takovým činem způsobil značnou škodu,

čímž spáchal

ad 1)

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

ad 2)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

za shora uvedené trestné činy a sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku a přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 T 32/2015-144.

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se zařazuje pro výkon tohoto trestu do věznice s dozorem.

Současně se ve výroku o trestu zrušuje trestní příkaz Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 T 32/2015-144, který byl obžalovanému doručen 11. 5. 2015 a nabyl právní moci dne 20. 5. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené společnosti M & M reality holding, a. s., IČ 27487768, se sídlem Praha 1, Krakovská 583/9, částku ve výši 500.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená M & M reality holding, a. s., IČ 27487768, se sídlem Praha 1, Krakovská 583/9, odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

Dokazováním v hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Poněvadž obžalovaný v hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, přečetl soud dle § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o výslechu obviněného z přípravného řízení na č. l. 13 – 16 a 17 - 21, dle kterého obžalovaný odmítl, že by nějaké finanční prostředky zpronevěřil. Bylo běžnou praxí, že makléři inkasovali od klientů peníze v hotovosti, které odevzdávali v kanceláři pobočky v ■■■■■ a které poté odnesl do banky vedoucí, asistentka nebo některý z makléřů. Při odevzdání takových finančních částek se nevystavovaly žádné doklady a o tomto přebírání peněz v hotovosti věděl jak vedoucí pobočky, tak vedení realitní společnosti, kdy zejména na konci měsíce byl tlak na výběry v hotovosti. Obžalovaný potvrdil, že od kupujícího ■■■■■ převzal v hotovosti částku ve výši 460.000,- Kč, kterou odevzdal v kanceláři; nepamatoval si na důvod platby v hotovosti. Rovněž potvrdil, že od ■■■■■ po vzájemné dohodě převzal v hotovosti částku v celkové výši 500.000,- Kč, kterou též odevzdal v kanceláři. Ani v jednom z těchto dvou případů s ním realitní společnost nejednala ohledně chybějících finančních prostředků.

Svědék ■■■■■ vypověděl, že pro společnost M & M reality holding, a. s. sjednává obchody, přičemž nejdříve byl nadřízeným obžalovaného pracujícího jako makléř a později, když se obžalovaný stal vedoucím ■■■■■ v ■■■■■ což mohlo být kolem roku 2011 až 2012, byli ve stejné pozici. Společnost nemá vnitřní směrnici upravující pravidla přebírání hotovosti makléři od klientů, makléř je zákonem omezen částkou 10.000,- euro. Makléř může po udělení předchozího telefonického souhlasu ze strany jeho nadřízeného převzít v terénu od klienta hotovost představující rezervační zálohu nebo nájemné, načez hotovost ještě tentýž den nebo nejpozději další den složí v bance a asistentce o tom předá potvrzení. Pokud takovou částku předá makléř asistentce, nevystavuje se žádný doklad o převzetí této částky asistentkou. Menší částky v hotovosti klienti také skládají asistentce v kanceláři společnosti, která jim vystaví doklad o přijetí této částky a ještě tentýž den je vloží na bankovní účet. Převzetí hotovosti ve výši 400.000,- Kč nebo 500.000,- Kč představující kupní cenu nemovitosti jde již nad rámec, vedoucí by k tomu nedal souhlas a v takém případě makléř doprovodí klienta do banky, kde klient tuto částku složí na bankovní účet. Svědek se nikdy nesetkal s tím, že by klient složil finanční prostředky na dva příjmové doklady. Vedoucí pobočky může převzít od klienta peníze v hotovosti na pobočce a poté je vložit na bankovní účet. S obžalovaným ukončili spolupráci pro ztrátu důvěry, protože se začaly množit stížnosti klientů včetně požadavků, aby jim obžalovaný vrátil půjčené peníze.

Svědkyňe [REDACTED] uvedla, že ve společnosti M & M reality holding, a. s. byla zaměstnána jako asistentka od dubna 2011 do konce března 2014, její kancelář byla v [REDACTED] obžalovaný pracoval jako makléř a asi v létě 2012 byl na dobu několika měsíců [REDACTED] v [REDACTED]. S uzavřením rezervační smlouvy ohledně koupě nemovitosti nebo jejího nájmu bylo spojeno zaplacení rezervačního poplatku ve výši okolo 20.000,- Kč až 40.000,- Kč; u domu to bylo i více. Pokud klient rezervační poplatek platil v hotovosti makléři, ten jej předal svědkyni a ta jej složila na bankovní účet M & M reality holding, a. s., nebo jej v bance složila přímo makléř. O převzetí rezervačního poplatku makléř vystavil klientovi doklad a kopii předal spolu s penězi svědkyni. Veškeré přijaté platby byly zaznamenány v systému, kdy svědkyně na základě uzavření rezervační smlouvy zjistila, že makléř převzal rezervační poplatek. Potvrzení o vložení rezervačního poplatku na účet společnosti svědkyně naskenovala k zakázce a nikdy se nestalo, že by jí makléř předal peníze, které by pak nevložila na účet, protože by peníze u zakázky chyběly, na což by přišla jak ona, tak centrála, která by ji upozornila. Svědkyně nikdy nedostala kupní cenu za byt v hotovosti; tu klienti platili převodem z účtu, případně ji skládali do notářské úschovy. Svědkyně si nevzpomínala, že by společnost M & M reality holding, a. s. zřizovala pro klienta depozit.

Svědkyňe [REDACTED] vypověděla, že pracovala jako realitní makléřka pro společnost M & M reality holding, a. s. asi v období od roku 2012 do roku 2015. Rezervační zálohy na koupi bytu klienti skládali na bankovní účet nebo v hotovosti na pobočce, kdy peníze převzal makléř a předal je vedoucímu nebo asistentce, přičemž makléř i klient obdrželi příjmový doklad. Většina záloh byla placena bankovním převodem, makléř mohl přijmout částku v hotovosti asi do výše 20.000,- Kč, k převzetí vyšší částky potřeboval souhlas vedoucího pobočky, svědkyně nikdy nepřijímala v hotovosti kupní cenu za byt. Svědkyně žila s [REDACTED] asi od ledna [REDACTED] byli [REDACTED] měsíce a v této době neřešili chybějící peníze u nějaké zakázky. Později zjistila, že obžalovaný vedl finančně nákladný život nad své poměry, platil hotel svých milenek a dárky; jenom účtenky, které později našla, se týkaly částek např. ve výši 30.000,- Kč.

Ke skutku pod bodem 1) rozsudku:

Svěděk [REDACTED] vypověděl, že záležitosti ohledně prodeje jeho družstevního bytu zajišťoval obžalovaný jako realitní makléř společnosti M & M reality holding, a. s., kdy se dohodli na kupní ceně asi ve výši 490.000,- Kč. Protože potřeboval na splacení svých dluhů část peněz dříve, než došlo k převodu bytu, přijal nabídku obžalovaného na poskytnutí půjčky společností, kterou obžalovaný znal, s tím, že se půjčená částka, provize a srážky odečtou od kupní ceny bytu, kterou měl svědek později dostat vyplacenou. Daná společnost mu poskytla půjčku kolem 300.000,- Kč, s obžalovaným nebyli domluveni, jaká částka mu bude z kupní ceny později po odečtení půjčky s příslušenstvím zaslána. Svědek asi třikrát nebo čtyřikrát urgoval u obžalovaného zaslání tohoto zbytku kupní ceny, k čemuž mu nejdříve obžalovaný řekl, že peníze ještě nemá, a nakonec mu po dvou týdnech oznámil, že je vložil na svědkův účet. Obžalovaný skutečně vložil na jeho účet asi 40.000,- Kč, tato částka tedy nebyla zaslána z depozitního účtu realitní kanceláře, svědek neobdržel od obžalovaného vyúčtování poskytnuté půjčky.

Svěděk [REDACTED] uvedl, že v létě 2012 kupoval jeho [REDACTED] byt, kdy koupi zprostředkoval obžalovaný, kterému poté [REDACTED] v kanceláři v [REDACTED] předal kupní cenu v hotovosti ve výši asi 700.000,- Kč, kterou obžalovaný rozepsal na dvě stvrzenky s odůvodněním, že podle zákona nelze vystavit stvrzenku na převzetí částky vyšší než 250.000,- Kč. V kanceláři byl pouze obžalovaný, svědek, jeho [REDACTED] a [REDACTED] žádná asistentka přítomna nebyla.

Z listinných důkazů soud zjistil, že dne 16. 4. 2012 uzavřel [REDACTED] se společností M & M reality holding, a. s. zastoupenou obžalovaným jako zprostředkovatelem smlouvu o zprostředkování a poskytování služeb, jejímž předmětem bylo zprostředkování převodu bytové jednotky ve vlastnictví Družstva Nový byt [REDACTED] č. [REDACTED] o velikosti [REDACTED] v domě č. p. [REDACTED] v [REDACTED] ulici, [REDACTED] za cenu ve výši 490.000,- Kč s provizí pro zprostředkovatele ve výši

30.000,- Kč (srov. smlouva o zprostředkování a poskytování služeb na č. l. 117 – 118). Následně společnost [REDACTED] & [REDACTED] poskytla [REDACTED] dva úvěry v celkové výši 300.000,- Kč a tyto své pohledávky vůči němu postoupila společnosti M & M investiční, s. r. o. (srov. smlouvy o úvěru na č. l. 128 – 138, smlouva o postoupení pohledávky na č. l. 125 – 126). [REDACTED] jako převodce a [REDACTED] jako nabyvatel dne 23. 7. 2012 uzavřeli smlouvu o převodu členských práv a povinností k bytovému družstvu a práva k uzavření nájemní smlouvy, týkající se družstevního bytu č. [REDACTED] v budově č. p. [REDACTED] v [REDACTED] která je ve vlastnictví Družstva Nový byt [REDACTED] přičemž splatnost smluvní ceny ve výši 490.000,- Kč byla stanovena tak, že záloha ve výši 30.000,- Kč byla uhrazena před podpisem smlouvy o zprostředkování a zbytek smluvní ceny ve výši 460.000,- Kč měl být uhrazen na bankovní účet realitní kanceláře (srov. smlouva o převodu členských práv a povinností k bytovému družstvu na č. l. 231 – 232). Obžalovaný převzal v hotovosti od [REDACTED] dne 30. 4. 2012 rezervační poplatek ve výši 30.000,- Kč a dne 23. 7. 2012 částky ve výši 160.000,- Kč a 300.000,- Kč jako cenu za převod družstevního bytu (srov. příjmové doklady na č. l. 233 – 234). Dne 5. 9. 2012 složil obžalovaný na bankovní účet [REDACTED] částku ve výši 74.000,- Kč (srov. sdělení Komerční banky na č. l. 219 – 220). Obžalovaný až do dne 21. 2. 2014, kdy stal makléřem seniorem, neměl jakožto makléř junior oprávnění přebírat platby od klientů, byl povinen spolupracovat s makléřem seniorem, částku ve výši 386.000,- Kč si v rozporu se smlouvou ponechal, částku 30.000,- Kč vložil na účet této společnosti, kdy část provize mu byla vyplacena (srov. sdělení M & M reality holding, a. s. na č. l. 143 – 144, smlouva o poskytování služeb „Junior“ na č. l. 163 - 168, smlouva o obchodním zastoupení „Senior“ na č. l. 169 - 174).

Ke skutku pod bodem 2) rozsudku:

Svědék [REDACTED] vypověděl, že společně s [REDACTED] koupili družstevní byt, kdy tuto transakci zajišťoval obžalovaný. Po podpisu smluv odeslali na jeden bankovní účet provizi ve výši 40.000,- Kč a na druhý účet částku za převod bytu ve výši 500.000,- Kč.

Svědčyně [REDACTED] uvedla, že se s [REDACTED] rozhodli koupit byt a nejdříve s [REDACTED] za asistence obžalovaného podepsali podnájemní smlouvu, protože museli vyčkat, až budou mít povolení k trvalému pobytu, což bylo podmínkou pro uzavření smlouvy o převodu družstevního bytu, k němuž po roce nebo dvou došlo. V roce 2011 uhradili na bankovní účet uvedený ve smlouvě provizi ve výši 40.000,- Kč a na konci téhož roku kupní cenu ve výši 500.000,- Kč také na bankovní účet.

Svědčyně [REDACTED] vypověděla, že obžalovaný se nabídl zajistit převod jejich družstevního bytu na nabyvatele [REDACTED] což nebylo možné – jak jim sdělila úřednice bytového družstva – protože neměli české občanství. Dala jim radu, aby s [REDACTED] podepsala podnájemní smlouvu a oni složí cenu za byt do depozitu, než nabudou české občanství. Drželi se její rady a svědkyně měla peníze složeny na svém bankovním účtu, když v prosinci po roce nebo dvou ji obžalovaný požádal o zálohu 100.000,- Kč v hotovosti, protože je potřeba ji složit do centrálního depozitu v Pardubicích, odkud bude převedena zpět na její účet po převodu bytu na [REDACTED]. Za dva dny požádal o další peníze s tím, že polovina by měla stačit, a poté přijel ještě dvakrát a od svědkyně tak převzal celkem 500.000,- Kč. Obžalovaný požadoval peníze v hotovosti, protože se prý takto vkládají do depozitu. V červenci jí obžalovaný řekl, že peníze musí být už na účtu a divil se, když tam nebyly, poté vysvětloval, že peníze poslali na špatný účet, poté že se peníze vrátily zpět a že budou na šeku, který však prošel, protože měl jednotýdenní lhůtu. Nakonec si svědkyně a její [REDACTED] domluvili schůzku s obžalovaným v depozitu v Pardubicích. Když tam přijeli, obžalovaný jim zavolaal, že schůzku odkládá, protože mu chybí razítko na listině. [REDACTED] na něj chtěl počkat, a když obžalovaný řekl, že to asi nestihne, oznámil mu [REDACTED] že půjdou na depozit a podají trestní oznámení, načež obžalovaný začal být „psychicky úplně vyřízený“, byl plativý, sliboval vrácení peněz a prosil, ať to nechodí oznamovat na depozit. Přesto šli na depozit, kde příslušné osoby nevěděly nic vyplácení peněz nebo vystavování šeku, a peníze v depozitu nebyly.

Svědky nakonec vše sdělila řediteli [REDAKCE] [REDAKCE] který jí za tři dny poslal 500.000,- Kč, a sdělil jí, že je obžalovaný okradl a podvedl a že je toho u něho víc.

Z listinných důkazů soud zjistil, že dne 12. 12. 2011 převodci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a nabyvatelé [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] uzavřeli smlouvu o převodu družstevního podílu Okresního stavebního bytového družstva [REDAKCE] [REDAKCE] jež je spojena s užíváním bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se v [REDAKCE] podlaží bytového domu č. p. [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] ulici. Cena za převod družstevního podílu činila 540.000,- Kč, z níž nabyvatelé částku ve výši 40.000,- Kč složili v realitní kanceláři jako zálohu a doplatek ve výši 500.000,- Kč měli uhradit na účet realitní kanceláře do dne 31. 12. 2011, kdy následně měla být realitní kancelář provedena úhrada převodci (smlouva o převodu členských práv a povinností k bytovému družstvu na č. I. 90 - 93). Dne 27. 2. 2012 [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uzavřeli s [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] smlouvu o budoucí kupní smlouvě ohledně prodeje předmětné bytové jednotky, jíž se budoucí prodávající zavázali samotnou kupní smlouvu uzavřít nejpozději do 31. 12. 2014, a dále dne 30. 1. 2012 uzavřeli smlouvu o podnájmu předmětného družstevního bytu (srov. č. I. 28-30, 104 - 105). Družstvo neschválilo shora uvedenou smlouvu o převodu členských práv a povinností k bytovému družstvu, neboť nabyvatelé v rozporu se stanovami družstva nebyli občany České republiky ani zde neměli trvalý pobyt, proto byla uzavřena pouze podnájemní smlouva, která byla družstvem již schválena (srov. sdělení družstva na č. I. 46). [REDAKCE] [REDAKCE] dne 29. 12. 2011 uhradil na bankovní účet společnosti M & M reality holding, a. s. částku ve výši 500.000,- Kč, která byla dne 29. 2. 2012 zaslána bankovní účet [REDAKCE] [REDAKCE] (srov. výpis z účtu na č. I. 106). Následně dne 2. 12. 2013 [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uzavřeli s M & M reality holding, a. s. zastoupenou obžalovaným smlouvu o depozitní úschově, na základě které se M & M reality holding, a. s. zavázala poskytnout svůj bankovní účet ke složení vkladu ve výši 500.000,- Kč bezhotovostním převodem, nicméně obžalovaný převzal od [REDAKCE] [REDAKCE] v hotovosti dne 2. 12. 2013 částku ve výši 100.000,- Kč, dne 12. 12. 2013 částku 150.000,- Kč, dne 19. 12. 2013 částku ve výši 125.000,- Kč a dne 4. 2. 2014 částku 125.000,- Kč, tedy finanční prostředky v celkové výši 500.000,- Kč (srov. smlouva o depozitní úschově na č. I. 31, příjmové pokladní doklady na č. I. 33). Dne 3. 6. 2014 stejné smluvní strany uzavřely dohodu o ukončení depozitní úschovy, na základě které měla společnost M & M reality holding, a. s. jakožto správce vkladu odeslat částku ve výši 500.000,- Kč do sedmi pracovních dnů na bankovní účet složitelů (srov. č. I. 32). Obžalovaný neměl v inkriminovanou dobu oprávnění přebírat peníze od klientů realitní společnosti, byl povinen spolupracovat s makléřem seniorem, částku ve výši 500.000,- Kč si v rozporu se smlouvou ponechal, částku 30.000,- Kč vložil na účet této společnosti, kdy část provize mu byla již vyplacena; částka ve výši 500.000,- Kč byla společností M & M reality holding, a. s. dne 30. 7. 2014 uhrazena na bankovní účet [REDAKCE] [REDAKCE] (srov. zpráva na č. I. 23 - 24).

Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Nebylo sporu o tom, že obžalovaný od [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] převzal v hotovosti finanční částky specifikované ve výroku rozsudku, neboť to bylo prokázáno jednak svědeckými výpověďmi [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] a jednak listinnými důkazy a ani obžalovaný tuto skutečnost nijak nespороval. Co do dalšího osudu těchto částek se obžalovaný hájil, že přebírání finančních prostředků makléři od klientů bylo běžnou praxí, přičemž potvrdil, že skutečně od [REDAKCE] [REDAKCE] převzal doplatek ceny za převod družstevního bytu ve výši 460.000,- Kč a od [REDAKCE] [REDAKCE] převzal částku ve výši 500.000,- Kč, kteréžto částky předal v kanceláři společnosti M & M reality holding, a. s., o čemž mu však nebyl vystaven doklad. Takové oprávnění obžalovaný v daném období neměl, jak vyplývá ze smluv o obchodním zastoupení, na základě kterých obžalovaný zastupoval společnost M & M reality holding, a. s. Svědci [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdili, že makléři od klientů opravdu přebírali částky v hotovosti, které buď předávali v kanceláři asistentce [REDAKCE] [REDAKCE] nebo vkládali na bankovní účet realitní společnosti, a svědek [REDAKCE] k tomu doplnil, že převzít hotovost od klienta byl makléř oprávněn pouze na základě předchozího telefonického

souhlasu jejich nadřazeného. Všichni tito svědci však popis této zaužívané praxe vztahovali výlučně k platbám nájemného nebo rezervačních záloh, tedy k částkám v řádu maximálně desetitisíců, a popřeli, že by někdy převzali v hotovosti vyšší částku v řádu statisíců představující cenu nemovitosti, k čemuž svědek [REDAKCE] dodal, že takový úkon by již byl nad rámec oprávnění makléře a že by k němu vedoucí nedal souhlas. Kromě toho svědkyně [REDAKCE] popřela, že by se vyskytly diskrepance mezi finanční částkou odevzdanou jí makléřem a následně částkou jí vloženou na bankovní účet realitní společnosti, protože taková nesrovnalost by byla viditelná v systému a také centrála by ji na ni upozornila. Těmito svědeckými výpověďmi má tedy soud za vyvrácené tvrzení obžalovaného, že finanční částky převzaté od [REDAKCE] a [REDAKCE] použil v souladu s jím deklarovaným účelem, tj. předal realitní společnosti, konkrétně [REDAKCE]. Pro nekalost a podvodnost úmyslu obžalovaného hovoří také způsob převzetí těchto částek obžalovaným, kdy v obou případech bylo původně smluvně zakotveno, že k předání těchto finančních prostředků dojde převodem na bankovní účet realitní společnosti, nicméně posléze obžalovaný požadoval platbu v hotovosti, kterou rozepsal na dva, resp. čtyři příjmové doklady tak, aby žádná přijatá částka nepřekračovala zákonem stanovený limit pro maximální výši částky převzaté v hotovosti, který je omezen částkou 10.000,- euro. Tomu, že obžalovaný peníze z klientů vylákal s počátečním úmyslem je nepoužít v souladu s jejich účelem, ale ponechat si je pro vlastní potřebu, nasvědčuje jak jeho nákladný soukromý život vymykající se jeho reálným příjmům (svědkyně [REDAKCE] tak i opakované výmluvy, proč příslušné finanční prostředky z transakce nebyly zaslány svědkovi [REDAKCE] a svědkyni [REDAKCE] kdy nakonec obžalovaný dohnán neúprosnými okolnostmi vložil částku ve výši 74.000,- Kč na bankovní účet svědka [REDAKCE] jménem své osoby a nikoli jménem realitní kanceláře, jak by bylo očekávatelné, přičemž svědkovi [REDAKCE] k tomu nikdy nepředal vyúčtování, aby si mohl ověřit, zda mu byla poukázána správná výše nevyužité části půjčky. V případě vrácení částky ve výši 500.000,- Kč svědkyni [REDAKCE] obžalovaný tuto transakci opakovaně odkládal pod různými záminkami, až se nakonec sám usvědčil tím, že placivě žádal svědkyni [REDAKCE] o poshovění s vrácením této částky a neoznamování této skutečnosti jeho nadřazeným. Na základě takto rozvedených úvah dospěl soud k závěru, že obžalovaný v pozici realitního makléře společnosti M & M reality holding, a. s. převzal od jejich klientů [REDAKCE] a [REDAKCE] finanční prostředky určené k financování převodu bytů, jež jako realitní makléř zajišťoval, s tím, že je předá společnosti M & M reality holding, a. s., ačkoli k tomu nebyl oprávněn a již od počátku to neměl v úmyslu a naopak zamýšlel si je ponechat pro svou vlastní potřebu, což také učinil.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, tedy sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti (jako realitní makléř převzal od svědka [REDAKCE] finanční částku ve výši 460.000,- Kč v hotovosti určenou k financování převodu bytu a zamlčel mu, že si tuto částku ponechá pro vlastní potřebu a neodevzdá ji realitní společnosti, přičemž nakonec na určený účel použil pouze částku ve výši 74.000,- Kč, kterou vrátil svědku [REDAKCE] a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, tj. škodu nejméně 50.000,- Kč (v tomto konkrétním případě 386.000,- Kč). Obžalovaný svým jednáním pod bodem 2) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, tedy ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl (vylákal ze svědkyně [REDAKCE] částku 500.000,- Kč s tvrzením, že ji vloží do depozitu realitní společnosti, avšak ponechal si ji pro vlastní potřebu), a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, tj. škodu nejméně 500.000,- Kč. Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, protože obžalovaný věděl, že svědkům sdělil nepravdu, a již od počátku neměl v úmyslu jimi převzaté finanční prostředky použít k deklarovanému účelu, ale využít je pro vlastní potřebu.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonost a přiměřenost trestní sankce, povaha a

závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Ačkoli má obžalovaný v Rejstříku trestů ■■■ záznamy, je třeba na něj hledět jako na netrestaného z důvodu osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení, amnestie a vztahu souběhu. Dále je třeba také brát v úvahu dobu ■■■ a půl, resp. ■■ let, která od spáchaní obou trestných činů uplynula a která tak oslabuje prvek jak generální, tak i individuální prevence a snižuje zájem společnosti na potrestání pachatele trestného činu. Na druhou stranu v neprospěch obžalovaného hovoří, že nad svým jednáním nevyslovil lítost a ani za tak dlouhou dobu neprojevil žádnou snahu následky svého protiprávního jednání jakkoli aspoň částečně odčinit. Obžalovanému také přitěžuje, že se dopustil dvou trestných činů, které svým charakterem navazují na linii v minulosti spáchaných trestných činů zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, přečinu úvěrového podvodu dle § 250b odst. 1 trestního zákona a přečinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, z nichž je patrná tendence obžalovaného dopouštět se majetkové trestné činnosti tohoto typu. Negativně soud hodnotil také skutečnost, že se trestné činnosti dopouštěl v citlivé oblasti realitního trhu, v němž klienti často operují se svými celoživotními úsporami či celoživotními finančními závazky, kde se proto předpokládá vysoká profesionalita a spolehlivost osob poskytujících služby v tomto odvětví. Na základě zvážení všech takto vyjmenovaných okolností soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je třeba působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody, byť s ohledem na existenci polehčujících okolností, zejména na dobu uplynulou od spáchaní posuzovaného jednání soud tento trest stanovil na samé dolní hranici trestní sazby. Posuzované trestné činy jsou ve vztahu souběhu k přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku, přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku a přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 T 32/2015-144, jenž nabyl právní moci dne 20. 5. 2015 a jímž byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zkušební dobou čtyřiceti dvou měsíců, protože všechny tyto trestné činy obžalovaný spáchal před doručením uvedeného trestního příkazu jeho osobě, tj. před dnem 11. 5. 2015. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby dvou až osmi let, tj. trestní sazby za zločin podvodu dle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejpřísněji trestnému, uložil trest odnětí svobody na samé dolní hranici trestní sazby (konkrétně ve výměře dvou let) a pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s dozorem, poněvadž mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta a obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Poškozené M & M reality holding, a. s., která se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 500.000,- Kč soud tento nárok přiznal, neboť bylo prokázáno, že jí vznikla škoda v této výši tím, že ■■■ ■■■ nahradila takto vzniklou škodu poté, kdy vyšlo najevo podvodné vylákání této částky obžalovaným.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do o s m i dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také

odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.
Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

V České Lípě dne 27. března 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Nikola Novotná